

[Udenrigsministeren.]

Vi følger dette Forholds Udvikling med Opmærksomhed. Der er givet visse Kategorier af Forældre Ret til at faa deres Børn undervist paa Dansk. De har ventet længe paa at faa Lov til at begynde. Det vil vække megen Uvilje i Danmark, hvis der skal gaa endnu lang Tid, inden nye danske Skoler kan komme i Gang.

Jeg maa endnu nævne et Forhold, som har berørt os pinligt. Efter de britiske Myndigheders indtrængende Opfordring bespiser Dansk Røde Kors for danske Statsmidler et stort Antal tyske Børn i Sydslesvig, Holsten og Hamborg. Vi begyndte i April 1947 med at bespise ca. 70 000 Skolebørn i Alderen indtil 14 Aar, der efter stedefunden Lægeundersøgelse befinder sig i den daarligste Ernæringsklasse.

Efter at den saakaldte „Hoover-Bespising“ var traadt i Virksomhed i den britiske Zone, blev Arbejdet efter Aftale mellem Dansk Røde Kors og de britiske og tyske Myndigheder lagt noget om, og Røde Kors har herefter bespist ca. 50 000 Børn, der faar et dagligt Støttemaal med et Kalorieindhold paa mellem 350 og 450. Der er bevilget 3 Mill. Kr. hertil. Disse Penge vil være brugt op omkring Begyndelsen af November. Baade de britiske og de tyske Myndigheder har ladet Røde Kors forstaa, at en Fortsættelse af Bepisingerne Vinteren over vilde være meget ønskelig, og da Trangen dertil utvivlsomt er stor, er der gjort Skridt til at søge en yderligere Bevilling paa 2 Mill. Kr. til Arbejdets Fortsættelse.

Der er dog her et andet Forhold at tage i Betragtning. Hvad der skal bruges af Levnedsmidler til dette Arbejde, kommer toldfrit ind i Tyskland. Men for de Varer, der sendes som Levnedsmiddelhjælp til den dansksindede Befolkning i Sydslesvig, skal der fra den 1. Juli 1947 ud over et vist Minimum svares Told. Det forekommer mig urimeligt, at der paa denne Maade gøres Forskel, og det kan ikke undgaa at paavirke vor Stilling til fortsat Ydelse af danske Statsmidler til Hjælp for tyske Børn, at det skal være mere kostbart og omstændeligt at hjælpe de dansksindede. Denne Sag er taget op med Regeringen i London, og jeg haaber meget, at man i London vil indse det urimelige i denne Forskelsbehandling.

Levnedsmiddelhjælpen til de dansksindede i Sydslesvig kan formentlig fortsættes paa det nuværende Grundlag indtil 1. April 1948. Det er herefter Hensigten at søge Hjælpen ordnet saaledes, at den ydes

dem, der særligt trænger dertil: Børn, syge og gamle.

Jeg vil nu gøre nogle Bemærkninger om Flygtningene.

Lige saa lidt som den britiske Regering hidtil har kunnet imødekomme os i Spørgsmaalet om den administrative Adskillelse af Sydslesvig og Holsten, har det været muligt at opnaa en Løsning af det overordentlig alvorlige Spørgsmaal om de talrige Flygtninge, der er ophobet Syd for Grænsen. De ærede Medlemmer ved, at dette Spørgsmaal Gang paa Gang er blevet rejst af Regeringen, bl. a. i vore Memoranda af 19. Oktober 1946 og 31. Januar 1947 og endvidere under De Forenede Nationers Plenarforsamling. Jeg tror ikke, at Udenrigsministeriet har forsømt nogen Lejlighed til at henlede Opmærksomheden paa dette Spørgsmaals Alvor, ikke blot for den dansksindede Befolkning i Sydslesvig, men ogsaa for Danmark selv. Jeg har senest i en Depeche af 2. Juli i Aar anmodet vor Ambassadør i London om paa ny at tage dette Spørgsmaal op med den britiske Regering. Da den britiske Regionalkommissær for Landet Slesvig-Holsten i en Tale i Lübeck i Juni havde udtalt, at Flygtningebyrden i Landet Slesvig-Holsten var for stor til, at den i Længden kunde bæres, bad jeg Grev Reventlow meddele den britiske Regering, at den danske Regering nærede det tillidsfulde Haab, at der bag Guvernørens Udtalelser laa Planer om at sætte en saadan Aflastning i Værk, og, hvis dette var Tilfældet, saa indtrængende som muligt henstille til den britiske Regering, at denne Aflastning i fuldt Maal kommer Sydslesvig til gode. Vi er ikke blinde for, at de tyske Myndigheder af forskellige Grunde kan være interesseret i snarere at aflaste Holsten end Sydslesvig, men i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg tidligere har gjort det høje Ting bekendt med, maa vi, saa stærkt vi formaar, fremhæve, at en Aflastning af Flygtningepresset i første Række maa komme Grænseegnene til gode.

Vi har endnu ikke modtaget noget officielt Svar paa den sidste Henvendelse til den britiske Regering, men vi har Grund til at tro, at der for Tiden udfoldes Bestræbelser for at faa fjernet et ret stort Antal Flygtninge fra Slesvig-Holsten. Der har været nævnt Tallet 650 000. Vi haaber meget, at det maa lykkes Kontrolraadet til Trods for de bestaaende Vanskeligheder at finde Udvej til at gennemføre dette som en Begyndelse, idet den danske Regering fastholder sit Ønske om, at alle de tilvandrede lands-